

ANTONI LOPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS. DOBLE PREU

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

DE DIJOUS A DIJOUS

CADA vegada que ocorre un atentat terrorista se ofereixen els mateixos fenòmenos. La condemació contra l'atentat es general, unànim; en canvi, les opinions difereixen quan tracta de determinar lo que cal fer per evitarlos y reprimirlos.

En aquests cassos no falta mai qui tracta de aprofitar el moviment de horror que produeixen per demanar l'adopció de midas extremes, contraries á la llei y atentatorias á la llibertat política, de manera que 'ls reaccionaris son els únichs que prenen beneficiar, pel logro dels seus eterns designis, l'efecte de aquestes grans desgracias.

D'aquí las excitacions de la premsa retrógrada, y las manifestacions de alguns diputats y senadors, que ja no's limitan á protestar, sino á exigir l'adopció de midas excepcionals. Pero s'ha de confessar que aquesta vegada l'opinió pública no 'ls ha secundat en el grau qu' e' esperavan. Tothom comprehèn que l'rigor extremat quan no s'apoya en l'estrieta justicia, resulta contraproductiu. Aquí á Espanya s'ha vist prou, ó sino diga's quin resultat va donar la llei excepcional del any 96, tan exuberant de rigors y de prevencions exageradas? Y la tragedia de Montjuïch, quinas conseqüencias va donar, com no sigan las de haver llansat un nou estigma universal sobre la desventurada Espanya?

E hora ja de tenir per aquests cassos una gran serenitat. Si al terror dels miserables criminals autors de les explosions s'hi ha de ajuntar el que promoguin e's poders públics encarregats de perseguirlos, en lloc de un terror, ne tindrem dos, y será difícil determinar quin dels dos ha de resultar d'efectes més perniciosos.

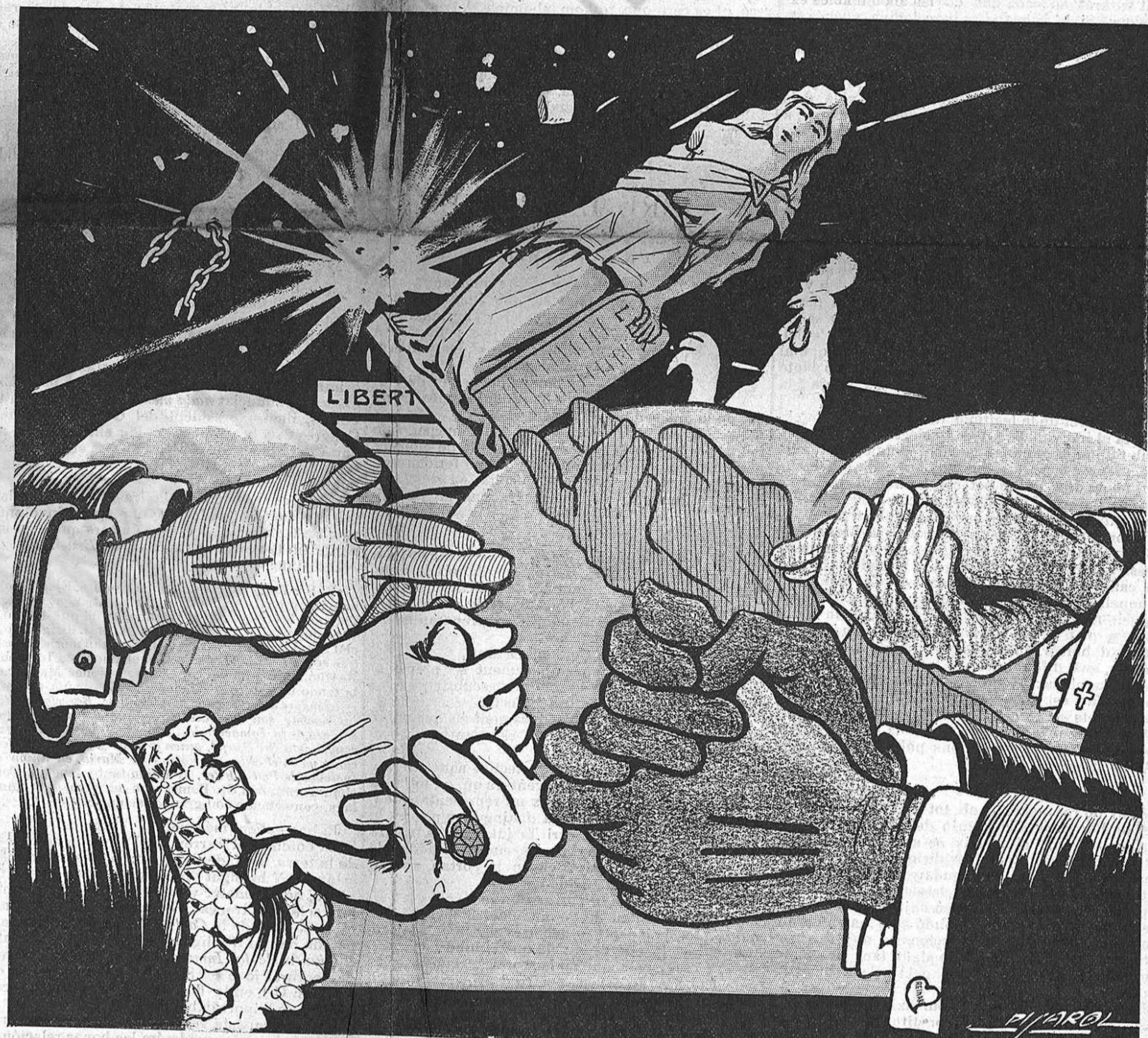
Així deu haverho comprés el govern de 'n Maura que per boca del ministre de la Gobernació va desentendres de les excitacions més o menys rabiosas dels diputats y senadors reaccionaris. La llei oferia medis suficients de repressió y 's cumplirà la llei ab tota imparcialitat.

Aquestes declaracions rebudas ab desagrado per alguns elements que forman part de la conjunció avuy imperant, signaren acullidas ab marcada simpatia pels elements democràtics y republicans. Es la primera vegada qu'en Maura està en lo just, y nosaltres que tant sovint l'hem de combatre per las tendencias regressivas de la seva política, per las seves inclinacions clericals, y per las maquinacions que va urdir contra el sufragi universal, no tenim cap reparo en proclamar qu'en aquesta qüestió s'ha portat com un governant de cos enter y á la moderna. La raho á un moro ó á un Maura: lo mateix té.

Així s'ha sotmés á l'aprobació de las Corts la llei del any 94, que no té res què veure ab la del 96 qu'era la negació flagrant del dret y de la llibertat. Y encare la llei del 94, tal com se presenta á la deliberació y aprobació del Parlament, apareix despoblada en las facultats que s'assignaven al ram de Guerra per entendre en certa classe de delictes. En lo successiu correrán á càrrec de la jurisdicció ordinaria, q' es lo que deu ser, en tot poble ben organitzat, atés què la milícia té per objecte fins molts diferents que 'ls que s'refereixen á l'administració de justicia.

S'ha reunit á Barcelona un Congrés catòlic promogut per las Asociacions marianas. Per tot arreu se celebren Congressos científics: aquí no podem passar dels Congressos catòlics, en els quals se

La bomba del carrer de Fernando

Si á conseqüencia de la explosió la Llibertat ne resulta mal-ferida, no serà de més preguntar: ¿De qui son aquestes mans que ab tant gust se refregan?

diuen pestes contra 'l progrés y la civilisació moderna. Aixó sols revela la nostra irremediable infelicitat.

Molt s'ha criticat que l'Ajuntament haja cedit el Palau de Bellas Arts á tal objecte. Nosaltres, parlant ingenuament, no ho trobem tan fora de lloc, sempre que la concessió senti un precedent, y en lo suc si no 's negui aquell local á altres associacions de fins radicalment oposats als dels actuals congress-

sistes. En aquest punt som partidaris de un ample criteri de llibertat. No la neguem ni als nostres més mortals enemics, y fins ens convé que la exercen, quan com els actuals congressistas, ho fan sols per desbarrar.

El mateix criteri desitjém que s'observi en l'exercici de tots els drets. Pero ja veurán com demà diumenge 's posarà una vegada més de manifestació irritant desigualat. A la mateixa hora estan

anunciadas dos distintas manifestacions: la dels marians que projectan una gran processó religiosa pel bon èxit de la qual han realitzat tota mena d'esforços, y la de algunes societats progressives que s'han donat cita á la Plaça de Catalunya per portar al Ajuntament un missatge de protesta contra l'abominable atentat del carrer de Fernando.

El mateix dret tenen els uns que 'ls altres; la mateixa llei els ampara... Doncs ja veurán com els

Vels'hi aquí que al últim haurá lo-
grat l'Amo Toni ferse la *Espanya* se-
va. Pero una *Espanya* de paper; una
Espanya que pot esquinarse fàci-
lment, y tirar-li's trossos per la cara.

Días enrera'l minstre de la Gue-
rra va rebre una carta escrita en rus,
y firmada, á lo que semblava, per un
dels concellers del Czar.

La envia desseguida al ministeri
d'Estat ab ordre de que li tradusis
sin. Y varen posarli, en efecte, en
romance castellano.

Deya, en substància, la tal carta,
qu'en vista dels mèrits que va con-
treure'l general Linares en el siti
de Santiago de Cuba, el Czar li ofe-
ria, per si's dignava acceptarla, la de-
fensa de Port-Arthur.

No hi ha què dir que la tal carta
era apòcrifa. La obra d'un bromista.
Una tomadura de pelo en toda regla,
com diuen els castellans.

Tan sofocat degué quedar l'home
de Santiago al enterarse'n, qu'es
més que seguir que no tindrà fret
en tot lo que resta del hivern.

La carta russa li haurá fet l'efec-
te d'un rus. ¡Quina ganga!

Un automòbil va despedir al infant
D. Antoni, el qual s'hauria estrellat
inevitabilment, de no haver anat á
caure sobre un camp llaurat de
fresch.

Sobre aquest accident podrà es-
criure's un bonich apòlech.

¿Qué representava l'automòbil? Un
sport á la moda, es á dir: l'ociositat,
volant á tota màquina.

¿Y qué representa un camp llau-
rat? L'obra santa del treball penós
y lent.

Combinin aquests dos elements y
ls surtirà fet l'apòlech: el Treball
salvant á la Ociositat.

Ja n'hi ha un de cremat: en Villa-
verde.

A conseqüència del mal fi que ha
tingut el seu projecte de sanejament
de la moneda, ha decidit formalment
retirarse de la política.

Aixó sí, dihen, com diu, que si al-
gún dia l' necessitin, ja l' avisaran.

Aquesta es la sort reservada á tots
els elements del antic partit con-
servador, els quals, referintse al Amo
Toni, podrán dir ab l'adag: «Hos-
tes vindrán, que de casa 'ns treurán.»

En menos d'un mes han sortit
del Port de Málaga més de tres mil
emigrants.

¡Sis mil brassos restats al treball
espanyol! ¡Tres mil baixas!

¡Aquesta sí qu'es una bomba ben
tremenda!

SOLUCIÓNS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM
NUMERO

1. XARADA.—Ca-ma-milla.

Han endavinat les solucions correspon-
ents al número anterior, els caballers:
Francisco Sabaté y Doménech, Carlos
(a) Paleta, Musclús, Sebastià Bosch y
Emilia Casanellas.

ENDEVINALLAS

XARADA

Acabava d'escriure una postal
un dia cap al tart per enviarla
á casa, qu'era lluny en quells moments
de joya pel meu cor, suolucionada
en mon favor la qüestió que m'va dur
á la ciutat dels comptes un dia anter.

Dos sbs si la aleg fa malbé
la vista ó si la entela esbojarrada,
lo cas es que buscant algun estanch
pel sello de deu céntims (Blasco Ibáñez
marcat á l'altra cara, va impedir
ab coses del Tresor concomitancies)

al cap de molt de temps de buscà en vā
veig un aparador y á l'altra banda
un castell de paquets que s'mitja llum
á mi'm van sembla iguals que 'ls de quaranta.

Me'n entro á la botiga enlluhernat
y dich:—¿Que venen sellos?—No per ara,
s'hu segona-tercera-quatre-vies
bromjeja á las costelles de nosaltres.
Aquí's ven regalissa, malvas, té
y tot lo que serveix per cataplasmes.
—Mal fet de maltractar,—fora de dos
quinta vaig contestar,—no se qu' es barra
ni si vosté hi sigut may co'egiu.

Enjego al meu detràs la gran ventalla
y fujo mentres l' amo lluny de si
traya foch pola caixals y s'esverava.

Vejan els resultats d'una total
que primera-tercera y després quarta
en mi recorts mitjà ristos y algroys
de quan la joventut m' era companya

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

En total quan de Total
va arribar no fa molt temps,
va regalarme una tot
que no valia pas res

GRANER DEL BARRI

TRENCA-CLOSCAS

LA TIA DE SÓLLER

Formar ab la deguda combinació d'aquestas lletras,
el titol de un jocuet català.

ENRICH DOMÉNECH

GEROGLIFICH

X	X
D	
IT	S TI
A	
X	ONA X

F. JOANET

CORRESPONDENCIA

Caballers: J. Met Roch, E. Pahissa, Jaume S. Ven-

drellenc), Titella 2.º, Carlos (a) Paleta, F. Joonet, Se-
bastià Bosch, Valentí Romeu, E. Reig y Pairet, Un
Paterí y Javier Figola. Pessínament.

Caballers: Enrich Doménech, Guillermo C. Miquelet,
T. J. Pissarra, J. Serradell y Causadás, Peret de Gracia,
Muscius, Anton Cararach y Joseph Gorina Roca. Bone.

Caballer: Samassila del Améte: Això dels auells es
molt bé pero... per publicar-se en la *Gaceta*.—Rodvet:
Aixís, aixís...—J. Costa Pomés: Bravissim.—F. Elias
Aiger: No 'ns ha enterdit prou.—Antolí Bordes Ribot:
No ho ha encertat del tot.—Jaume Miralles: Val la pena
de escriure quant menos correctament.—Feliu Pous:
Hay! aixís ab h... No vull pendrem la molestia de sa-

ber lo que d'fu.—Juan Vissa: Se fan impossibles, però
no més que fins á cert punt.—J. Farrés Gairalt: No té
prou picardia.—F. Tamenbir V.: Vosté farà versos. Y
vind'á dia que se li publicaran.—A. Deu: Gracias, en
primer lloc. La poesía, qu'está bé no sé si arribará á
t'mps per l' *Almanach Campora*.—J. Montalbí: Rebut
y gracias per tot.—Frederich Sala: No 'ns plau.—Joseph
Ustrell y Puigmaciá: No está á punt de confitura.—Fe-
lix Cans: Vosté ja 's prodiga massa.

Imprenta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carter
del Olm, número 8

Tinta Cr. Lorilleux y Cr.

ALS NOSTRES LECTORS Y CORRESPONSALS

Están adelantadíssims els treballs del

Almanach de La Campana de Gracia

pera l' any 1905

EL MES ANTICH DELS ALMANACHS POLÍTICHS QUE 'S PUBLICAN Á ESPANYA

= Se recorda als corresponsals la conveniencia de fer el pedido d'exemplars á la major brevetat. =

Peter von Hess

—Fill meu, ja ho sé que 'l poble en aquests horrors no hi té art ni part!